

וידבר ה' אל משה גו' זאת חוקת התורה גו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 היא התפשטות מנשמתו של משה רבינו עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר
 2 הרבי הרי"צ, חותנו של הרבי נשיא דורנו בעל השמחה והגאולה
 3 שיצא ממאסרו ברוסיה הסובייטית בימים י"ב"ג תמוז (בשנת תרפ"ז)
 4 שברורנו הוא הנותן את הכוח לכך.
 5 ויש לומר, דעל-ידי שעבודתו
 6 של נשיא דורנו הרבי הרי"צ
 7 עצמו בכל משך שלושים שנות
 8 נשיאותו¹⁸ בין השנים תר"פ-תש"י
 9 היתה במסירת-נפש בגילוי,
 10 לכן ה'נתינת כח' שהוא משפיע
 11 על כל אנשי הדור על זכירת
 12 המסירת-נפש מאתפשטותא
 13 דמשה שבדורנו - הוא בגילוי
 14 עוד יותר.
 15 ולהוסיף, דמהבאורים אהד
 16 ההסברים בזה שמצות פרה
 17 אדומה היא פללות כל
 18 התורה ולא רק מצווה אחת פרטית
 19 [שלכן נאמר בה זאת חקת
 20 התורה] הוא¹⁹, כי היסוד
 21 והבסיס דכל המצוות גם המצוות
 22 הללו שיש להם טעם וסיבה המובנים
 23 בשכל אנושי הוא שהם חוקה
 24 חוק שלמעלה מהשכל וההיגיון. הינו
 25 שהמצוות הם רצון העליון
 26 רצונו של הקדוש ברוך הוא
 27 שלמעלה מהשכל, ולכן גם
 28 קיומם צריך להיות לא רק
 29 במידה שהשכל וההיגיון מחייבים אלא
 30 בדרך קבלת עול, מתוך ביטול
 31 המציאות האישית ולמעלה ממה
 32 שמתחייב על-פי טעם ודעת כפי
 33 שמקיימים גזירה ופקודה, ובלשון
 34 חכמינו ז"ל חוקה²⁰ חקתי
 35 גזרה גזרתי ואין לך רשות להרהר אחריה" אלא חובה לקיימה.

ועל-פי-זה לפי ההסבר האמור שפרה אדומה היא מצווה כללית כי היא מצווה של 'חוקה' ועניין זה הוא הבסיס לכל המצוות יובן עוד יותר²¹ זה שפרה אדומה נקראת על שמו של משה, כמובא לעיל פי בכדי שקיים כל המצוות (הגם שיש עליהם טעם²²) יהיה באופן ד"זאת חקת התורה" מתוך קבלת עול כפי שמקיימים מצוות שהן "חוק" למעלה מטעם ודעת הוא על-ידי שהתורה (ומצותיה), גם לאחרי שנתלבשה בחכמה ושכל, נקראת על שמו של משה, שענינו הוא ביטול, כמובא לעיל, כלשון הפסוק האומר על כל התורה (והמצוות) תורת משה עבדי, ועל-ידי- זה שגם כפי שהתורה נתלבשה בשכל עדיין היא 'תורת משה' שענינו ביטול ישנה ה'נתינת כח' לכל אחד מישראל (על-ידי בחינת משה שבו²³ כמבואר בספר התניא ש"כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו עליו-השלוש, כי הוא משבעה רועים הממשיכים חיות ואלוהות לכללות נשמות ישראל, שלכן נקראים בשם "רועים". ומשה רבינו עליו-השלוש הוא כללות כולם, ונקרא רעיא מהימנא... ועוד זאת יתר על כן, בכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משה רבינו עליו-השלוש ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם ולידע גדולת ה' ולעבדו בלב ונפש" שקיים המצוות שלו של כל אחד ואחד מישראל יהיה בביטול דקבלת- עול, פקיים מצות פרה אדומה, שבהיותה "חוק" שלמעלה מהדעת קיומה הוא מתוך ביטול

(17) תקו"ז תס"ט (קיב א. קיד, א). (18) ב' ניסן תר"פ - יו"ד שבט ה'שי"ת. וראה לקו"ש ח"ח ע' 303 ואילך. (19) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1056. ובכ"מ. (20) תנחומא פרשתנו ג. שם ח. במדב"ר ריש פרשתנו. ועוד. (21) היתרון בהביאור דלקמן הוא, כי מזה שפרה אדומה (שהוא כללות התורה) נקראת על שמו של משה, משמע, שהמצוות עצמם שייכים למשה, ולפי הביאור דלעיל שהשייכות למשה הוא מצד ענין המס"נ, אין זה נוגע להמצוות עצמם, כי זה שקיים התומו"צ תלוי בזכירת ענין המס"נ הוא "כי בזה יוכל לעמוד נגד יצרו" (תניא ספכ"ה), משא"כ זה שקיים המצוות צ"ל (בבב"ע) מפני הציווי הו"ע שנוגע לקיום המצוות עצמם. ויתירה מזה יש לומר להביאור דלקמן, שהשייכות דמצוות למשה היא לא רק בנוגע לקיום המצוות אלא גם בנוגע המצוות עצמם. דזה שגם לאחרי שהמצוות (רצונו ית') נמשכו בתורה (חכמה) נרגש שהם רצון שלמעלה מהחכמה הוא, כי החכמה (תורה) שבה נמשך הרצון דמצוות היא תורת משה עבדי. (22) גם המצוות דחוקים. שהרי אינם היפך השכל לגמרי כפרה אדומה (ראה סה"מ תרכ"ט ע' רלו [בהוצאת תשנ"ב ע' רנח] ובכ"מ), ובערך החוקה דפרה אדומה - גם המצוות דחוקים הם מובנים קצת. (23) תניא רפמ"ב.